

Атланттар дегеніміз – түріктер

Біз «Атланттар туралы аңыз бен ақиқат» атты мақаламызда Платон жазып қалдырған Египет абызының дерегін грек халық аңыздарымен салыстыра отырып, еврей, үнді, парсы аңыздарын да келтіріп және қазіргі заманғы ғылымның мәліметтерімен дәлелдеп, **«Атланттар дегеніміз түріктер»** деген қорытынды жасаған болатынбыз.

ҚР ҰҒА академигі, Болония Ғылым академиясының корреспондент мүшесі Оразақ Смағұл былай дейді: *«Қазақ автохтонды, текті, өзінің тұрақты атамекені бар халық.*

Қазір жиі айтылып жүрген көне протоевропид деген терминнің қазіргі еуропалықтарға қатысы жоқ, себебі қола дәуірінде орыстар, француздар, испандықтар және өзге халықтар қалыптаса қоймаған. Ал көне протоевропидтар ол кезде сонау Периней түбегінен (Испания) бастап Гоби шөліне дейінгі аралықты мекендеген. Міне осы протоевропидтық тек біздің қазаққа тән болған. Осы тек өзгермеген қалпы темір дәуіріне жетеді. Содан кейін барып Орта Азиядан қандай да бір себептермен келіп қосылған тайпалардың әсерімен өзгеріске ұшырай бастаған. Бұл процесс Шыңғысхан шапқыншылығы кезінде тіпті күшейіп, ақырында біздің жерді мекендеген халықтың байырғы түрі (протоеуропид) өзгеріп, моңғолоидтық түр басымдық алған. Қазақтың биологиялық, генетикалық, антропологиялық тарихы оның денесі мен қаңқа сүйектерінде жатыр. Ол туралы қытай не айтты, орыс не деді, парсылар қандай пікір білдірді, ендігі уақытта оның маңызы жоқ. Себебі, 40 ғасырдан бері осы атамекенде тіршілік етіп, ұрпақ жалғастырып келе жатқан бізден өзге ұлт жоқ. Қазақ халқы сонау түп тамырынан бастап осы жерді мекендеп келгенін оның дене бітімі, қан құрамы, бас сүйектері арқылы жан-жақты зерттеліп, дәлелденген.»

Антрополог ғалым Оразақ Смағұлдың бұл дерегін жақында жарияланған неміс ғалымдарының ашқан жаңалығы өзі дәлелдеп берді. Онда былай дейді: *«Германиядағы үңгірлердің бірінен Еуропа құрлығында өмір сүрген алғашқы тұрғындардың сүйегі табылды. Сүйектің жасы 7500 жыл. Адейлайда университеті мен Майнц университетінің ғалымдары осы сүйектен ДНК бөліктерін алды. Соның арқасында зерттеушілер Еуропаның соңғы жеті мың жылдағы көші қон- тарихын қалпына келтірді. Мамандар 4500 жыл бұрын болған генетикалық өзгерістердің түпкі себебін анықтауға кіріскен. Сөйтсе, қазіргі Еуропаға алғашқы тұрғындар Түркия және Таяу Шығыстан келген екен. Алайда 4500 жыл бұрын бұл тұрғындарға еш қатысы жоқ, жаңа ДНК пайда болған. Бұл оқиға ескі еңбек*

құралдарын жасау тәсілінің жойылып, жаңа мәдениеттің пайда болуымен тұспа-тұс келіпті.

Міне жоғарыда айтып өткен жаңа ДНК бүгінгі еуропалықтардың 45 пайызында бар көрінеді. Бірақ ғалымдар бұл өзгерістің шығу себебін түсіне алмады. Әйтеуір ежелгі және қазіргі еуропалықтардың арасында генетикалық ұқсастықтар өте аз.»

Бұл жаңалықтар біздің «Атланттар туралы аңыз бен ақиқат» атты мақаламыздағы ойымызды дәлелдей түседі.

Атлант мұхитының терістік аймағындағы Египет абызының тілінде «Атлантида елі», грек халық аңыздарындағы «Гиперборея елі» апатты зілзала нәтижесінде суға кетеді. Оның байырғы тұрғындары - ұлы теңізшілер қауымының аман қалғандары оңтүстікке қарай қоныс аударады. Бір бөлігі ата қоныс Сібір, Орталық Азия аймағына, бір бөлігі Америка материгіне, енді бір бөлігі теңіз жолымен Еуропаға қоныс аударады. Еуропаның Атлантида мұхиты жағалауындағы елдерге, қазіргі Германия, Франция, Испанияға қоныстанған олар Гибралтар бұғазы арқылы Жерорта теңізіне еніп, Жерорта теңізі жағалауларындағы елдерге және аралдарында жоғары өркениеттің негізін қалайды. Ал кейбір бөліктері әлемдік мұхиттар арқылы Қызыл теңізбен Евфрат және Тигр өзендеріне жетіп Шумерлер елінің негізін қаласа, енді бір тобы Индияға жетіп Хараппа мәдениетінің негізін қалайды.

Ал бұдан 4500 жылдар бұрын шамасында қазіргі Греция жерінің солтүстігінде жаңадан пайда болған тайпа (қазіргі гректердің арғы бабалары) бастап үнді еуропалық тайпалар Еуропаға қоныс аударып келіп, ежелгі атланттарды ығыстыра бастайды. Ақырғы нәтиже қазір бәрімізге белгілі.

Генетик ғалымдардың дерегі

Қазақ халқының көне тарихына қатысты тамаша еңбектерімен танымал ғалым жазушы Қойшығара Салғараұлы «Ұлы қағанат» [4] атты еңбегінде былай дейді: *«Бәрі мұхиттың арғы жағында, түрік халықтары мекен еткен жерден тым шалғайда жатқан Американың ежелгі тұрғындары- үндістердің тұқымтегін анықтауға деген ұмтылыстан басталды.*

Генетика ғылымының соңғы жетістігі-ДНК тәсілінің көмегімен ғалымдар молекулада жазылған адам баласының мұрагерлік ақпарат қазынасына еніп, жаратылыстың тылсым құпиясын ашуға мүмкіндік

алды. ДНК молекуласы біздің биологиялық түр ретіндегі көптеген ерекшелігімізді анықтап берді.

Бүгінгі жер бетіндегі өмір сүріп жатқан түрлі халықтардың бәрінің тегі бір, бәрі Адам ата мен Хауа анадан өсіп- өнген балалардың кейінгі ұрпақтары екені расталды. Ғалымдардың топшылауынша , Адам ата мен Хауа ананың жер бетінде пайда болғанына 200 мың жылдай уақыт өткен.

Ресей Ғылым академиясының корреспондент мүшесі И.Р.Захаров бастаған топ «Қазіргі әлемдегі барлық адамзат баласы –он еркек пен он сегіз әйелден жаралған, солардың кейінгі өсіп-өнген ұрпағы» деген тұжырымға келген.

Осы он сегіз әйелдің жетеуінен тек еуропалықтар тарағанын анықтаса, төртеуінен америкалық үндістер мен азиялық тыбалар (тувалар) мен алтайлықтардың тарағанын анықтап, ол төрт әйелге : Анай- А, Борбак- В, Чачый - С, және Дарый- Д деген есім берген.

Генетик ғалымдар Еуропа халықтарының тұқым тектік кодында (генофондында) мтДНК-ның HV,Н,V,J,T,U,K,I,W,X деп аталатын он түрі, Азия халықтарының тұқымтек қорында А,В,С,Д,Е,F,G,Y,mZ,M деп аталатын он түрі, ал Африка халықтарында L деп аталатын бір түрі ғана болатынын анықтаған.

Әр елдің өкілдерінен құралған ғалымдар тобы Америка үндістерінің арғы түп аталарының жаңа құрлыққа Беринг бұғазы арқылы өткенін ескере отырып, зерттеу жұмысын Азияның Америкаға таяу бөлігі Қиыр Шығысты мекендеген халықтардың, эскимостардың, чукчалардың, коряктардың, нивхилардың,юкагирлердің,игансандардың,селькунттардың,кеттердің,эвенк ілердің,удегейлердің ДНК-сын зерттеуден бастайды.

Алайда, зерттеудің нәтижесі күткендегідей болмады. Солтүстік және Оңтүстік Американың ежелгі аборигендерінде болатын мтДНК-ның негізгі төрт типі (А,В,С,Д) бұл халықтардың өкілдерінің бірде-бірінен де түгелдей табылмады, біреулерінен 3 , ал енді біреулерінен 2 , тіпті Іғана типі кездескен. Бұл нәтижеге қарап, әрине, әлгі өкілдері зерттелген халықтардың ешқайсысы да америкалық үндістермен тектес, қандас деуге болмайтын еді. Сондықтан үндістердің арғы бабаларының шыққан тегін Азияның басқа жерінен , басқа халықтардан іздеуге тура келді.

Бұдан кейін ғалымдар Шығыстың басқа халықтарының, атап айтқанда, моңғолдардың,тибеттіктердің, қытайлардың, корейлердің, вьетнамдықтардың генофондын тексереді. Нәтижесінде тибеттіктер мен қытайлықтардың (қытайдың солтүстігіндегілер) және моңғолдардың

вьетнамдықтар мен корейлерге қарағанда тұқымтектік ерекшелігі барлығы анықталды. Жиынтық жиілігі 50 пайыздан төмен болғанымен, тибеттіктерден де,қытайлықтардан да, моңғолдардан да ДНК-сының «американдық» төрт типі (А,В,С,Д) түгелдей табылды. Осыған қарап, ғалымдар америкалық үндістердің ататегінің шыққан ежелгі отаны Сібір емес, Маньчжурия немесе Моңғолия деген қорытындыға келеді.

Бірақ, зерттеу мұнымен тоқталмайды. Америка ғалымдарының зерттеу қорытындысымен танысқан белгілі орыс ғалымы И.А.Захаров бастаған генетиктер өз тарапынан ізденіс жасап, тыба халқының генофондын тексеруге арнайы экспедиция шығарады.

Осы жолы экспедиция мүшелері тыбалықтармен қатар Байкал көлінің сыртындағы буряттардың да генофондын тексереді. Жан-жақты жүргізілген тыңғылықты зерттеудің қорытындысы күтпеген жаңалықты нәтиже көрсетеді. Екі халықтың да генофондынан ДНК-ның «америкалық» төрт типі түгел табылып, олардың тыбалықтардағы жиілік жиынтығы тіпті рекордтық деңгейге, яғни 70-72 пайызға жетеді. Америкалық адам тегін зерттеу қоғамының съезіне ұсынылған И.Захаров тобының осы зерттеу нәтижесіне көп ұзамай бұларға қатыссыз, өз беттерінше зерттеу жүргізген профессор В.П.Пузыревтің тобы да қол жеткізеді. Бұл бұған дейінгі зерттеулер қорытындысында жаңсақтықтың жоқтығының айғағы еді.

Сөйтіп, мтДНК дерегі бойынша тыбалардың америкалық үндістермен тектес болуы генетиктер алдына Орталық Азияның түрік тілдес басқа халықтарының да генофондын зерттеу қажеттілігін алға тартады. Осы қажеттілікті өтеу мақсатында Вавилов атындағы жалпы генетика институты ғалымдары алтайлықтардың, хакастардың, шорлықтардың, сойоттардың генофондын анықтауға мүмкіндік беретін аса мол материал жинайды. Осыларды зерттеу нәтижесінде бұл халықтардың генофондындағы мтДНК түзілісінде үндістерге тән А,В,С,Д түрлерінің түгелдей болуымен бірге алтайлықтарда тек еуропойдтарда болатын Х типінің де барлығы анықталған. Бұдан бұрын Х типі америкалық үндістердің ішінде сирек те болса америндтерден ғана кездескен болатын. Ең ғажабы компьютерлік талдау арқылы алтайлықтардағы мтДНК түзілісінің тегін қуалағанда, ондағы Х типі кейінгі қоспа емес, қазіргі еуропалықтар мен американдық үндістерде бар Х типінің түптегіндегі нұсқасынан да бұрын пайда болған ең ежелгі типіне жататыны анықталған. Ал бұл үндістердің Азиядан кеткендігінің және түрік тектес халықтардан шыққандығының бұлтартпас айғағы еді. Осылардың бәрін таразылай келе, ғалымдар Америка үндістерінің арғы

түпкі тегінің шыққан жері Маньчжурия да емес, Моңғолия да емес, Байкал сырты мен Байкал бойы және Алтай-Саян аймағы деген тұжырымға келеді. Ендігі жерде Америка үндістерінің арғы тегі түркі халықтарынан шыққанына, олардың да түрік тектес халықтардың бір бұтағы екеніне ешқандай күдік болмаса керек. Мұның солай екенін, жоғарыда айтылғандардың үстіне, бүкіл адамзат баласын он сегіз әйелден таратқанда соның төртеуінің (Анай, Борбақ, Чачый, Дарый) генетик ғалымдар тарапынан тыбалықтар мен алтайлықтардың және америкалық үндістердің ортақ арғы түп анасы деп танылуының өзі де дәлелдей түседі. Өйткені, тыбалар мен алтайлықтардың түрік халықтары екеніне ешкім күдіктенбесі анық». [4]

Қойшығара Салғараұлы келтірген бұл деректерден біз мыналарды анық білдік:

1) Бұған дейін ғалымдардың, Америкалық үндістердің Еуроазиядан Америка материгіне қоныс аударуы, Қиыр Шығыстағы Беринг бұғазы арқылы өткен, деген пікірдің қате екендігін, біздің «бұл қоныс аудару Таймыр жарты аралы мен ертеде Арктикада болған аралдар арқылы Канада жеріне өткен» деген ойымыздың растығын дәлелдейді.

Египет абызының айтқанындай Атланттар-түріктер Орталық Азиядан шығып, Арктикадағы аралдарға қоныс аударып, шеті Америка материгіне жеткен. Бұл Атлант-түріктердің Еуропаның алғашқы тұрғындары болғанын неміс ғалымдары ашқан жаңалық та, басы Алтайдан басталып Еуропаға және Америкаға жеткен ДНК –сы Х тобына жататын тектің барлығы да дәлелдеп тұр.

Атланттардың бір бөлігі еуропалықтардың арасында қалып қойғанын ежелгі грек халық аңыздарындағы Иапеттің бір ұлы Эпиметейдің грек әйелі Пандораға үйленіп, гректердің арасында қалып қойғаны туралы аңыз да дәлелдеп тұрған жоқ па.

Ал Қиыр Шығыс халықтарының ДНК-сы Америка үндістерінің ДНК-сымен сәйкес келмеуі, Қиыр Шығыстағы Беринг бұғазы арқылы Америкаға өткен деген пікірдің қателігін көрсетіп тұр.

Археолог ғалымдардың дерегі

Көрнекті жазушы, тарихи зерттеу еңбектерімен танымал Әнес Сарай ағамыз өзінің «Көнеліктер»[6] атты еңбегінде мынандай мәліметтерді келтіреді: *«Кейінгі Тас кезеңі 35-10 мыңжылдықтардың арасын қамтиды. Бұл кезең ұжымдық, қауымдық, рулық бірлестіктердің пайда болуымен ерекшеленеді.*

Кейінгі Тас кезеңі қазақ топырағында түбегейлі , терең зерттеле қойған жоқ.

Орта Азия Тас кезеңі Красноводск (Түркіменстан), Ходжагор, Шугноу (Тәжікстан), Самарқанд (Өзбекстан) мекендеріндегі қазба жұмыстарының нәтижелері арқылы байқалады.

Бұл ретте Самарқанд қаласы астынан табылған ежелгі адамдардың тұрағы айрықша мәнді.

Орыстың атақты археологы А.П.Окладников Самарқанд ежелгі мұраларының Шығыс Сібірдегі Ангара өзені аңғарындағы Мальта, Бурет, Ачинск тұрақтарынан кездескен материалдық мәдениет жұрнақтарымен айрықша ұқсас екенін атап көрсетті.

Бұл- Сібір- Орта Азия өңірін тұтас ойкумен ретінде біріктіре қарауға мүмкіндік беретін маңызды тұжырым.

Батыс, Оңтүстік, Шығыс Сібір аймақтарындағы Мустье дәуіріне жататын адам тұрақтарының белгілері кейінгі тас дәуірінде тіпті айқындана, ажарлана түседі. Әсіресе, Мальта, Бурет т.б. кездескен көне дәуір жұрнақтары таңқалдырмай қоймайды. Мысалы Мальта тұрағы өзен жағалай салынған «ауылға» ұқсас. Ауылдың ортасында сопақша келген үлкен жер үй. Үйдің іргетасы гранит тастармен қаланып, қабырғасы мен шатыры ірі аңдардың сүйегінен құрастырылған. Олардың шаңырақ сияқты төбелері аң терілерімен қапталған.

Ең гажабы Мальта, Бурет тұрақтарынан 40-қа жуық мамонттың азу тісінен жасалған мүсіндердің табылуы. Олардың дені әйел бейнелері. Олар Дон өзені аймағынан ұшырасатын әйел мүсіндеріне ұқсас болғанымен, оларға қарағанда нәзік, әдемі, дене мүшелері де барынша сыпайы.

Мүсіндердің басым көпшілігі құлаққа тағатын сырға бейнесінде қалыптасқан. Сондай-ақ Тас дәуірі мәдениетінде баламасы жоқ құс бейнесі де молынан кезігеді, олардың көпшілігі аққуға ұқсайды. Мальтадан табылған баланы жерлеу салты да қалыптаса бастаған дәстүрлі мәдениеттің жаңғырығындай. Сәбидің бас жағында мамонт сүйегінен істелген білезік, кеудесінде 120сүйектен қашалған әдемі моншақ, оюланып өрнектелген 7 салпыншақ, белінде тоғасы оюланған белбеу, төс сүйегі үстінде ұшқан құстың бейнесі, оң иығында мамонт сүйегінен істелген қарбілезік, аяқ жағында пышақ, басқа да қару-жарақтар. Мальта жәдігерлігі б.д.д.22-24мыңжылдықтардың шамасы деп таңбаланып отыр.

Ангара мен Белый өзендерінің қиылысында ежелгі адамдардың көне тұрағынан кезіккен жәдігерлікке барабар жәдігерлік не Орта Азиядан , не

Шығыс Еуропадан кезіккен емес. Асылы адамзаттың алтын бесігі Сумер, Египет өңірінде де көнелігі жөнінен Мальта, Бурет мұраларымен таласар дерек әзірге қолға іліге қоймайды.

Ғылым әлемі Окладников, Аврамов сынды көне дәуір мәдениетінің озық білгірлерінің Орта Азия жәдігерліктерінің Мальта, Бурет мәдениетімен жалғастығы туралы айтқандарымен жақсы таныс. Сондай –ақ Мальта, Бурет мәдениетінің Шығыс Еуропа, әсіресе Дондағы Костенко тұрақтарымен де байланысы анық аңғарылады. Олар да қабырғаларын мамонт сүйектерімен қоршап, дөңгелек, сопақша үйлер тұрғызған. Үйлерінің еденіне ошақпен қатар тандыр орнатқан. Сондай-ақ, әйел мүсіндері сәл дәрекілеу болғанымен, жалпы ұқсастық табу қиын емес. Б.Д.Д. 22-24 мыңжылдықтармен өлшенетін аталмыш мәдени ошақтар иелерін тегі жақын нәсілдер деп қарастыруға негіз бар.

Еуропада өткен ғасырдың басында француз Рене Генонның «Атлантида және Гиперборея» (1929), неміс археологы және дін тарихшысы Герман Виттің «Адамзаттың пайда болуы», Гастон Жоржелдің «Адамзаттың төрт ғасыры» (1949) атты еңбектері жарық көрді. Атлантида аумағының өзі тарихи деректен гөрі тарихи болжамға құрастырылғандықтан аталмыш кітаптар да осы ғылыми болжам негізінде әліптелген.

Гастон Жоржель Еуразия мәдениетінің негізін қалаған турандықтар деп біледі де, Туранның мәдени, рухани орталығын Сібір-Гоби шөлі- Камчатка елдігінен іздеу керек деп тұжырымдайды. Ал ежелгі Тұран елінің жұртын тарихшы түрік-шумерлер деп пайымдайды. Бұл айтылғандар біздің тарихи түсінігімізді жаңа деңгейге шығаратын аса маңызды жаңалық. Арада санаулы-ақ жылдар өткенде академик Окладников Ангара өзені аңғарындағы Мальта, Бурет мекенін-ежелгі мәдениеттің көзін ашты.

« Сібір археологиясының» тосын жаңалығы әлемнің ұйқысын шайдай ашты. Атақты археологтың өзі тапқан мәдени ошаққа қайран қалғаны соншалық, көпке дейін оны неге жорырын білмеді. Алғашқыда аталмыш мәдени ошақтарын түрік халықтарына жуытпай, ашықтан ашық «мұны жасаған түрік нәсілі емес, жер бетінен жоғалған халықтың мұрасы» деп жүрді де, өлерінің алдында соңғы еңбегінде: «Ежелгі түріктік Сібір шығыстан гөрі батыспен көбірек байланысты. Оның мәдениет деңгейі біз ойлағаннан гөрі көп биік болып шықты. Байкал, Ангара , Лена өзендерінің аңғарында батыс пен шығыстың ежелгі мәдениеті тоғысып, ажырасқан. Өз кезеңімен салыстырғанда аса ілгері мәдени ошақтардың болғанының басы ашық. Онымен есептеспеймізге

лаж жоқ. Табылған археологиялық айғақтардан көрініп тұрғандай, Түріктердің Дон, Дунай сапарлары Байкал қамалдарынан басталған» деп жазып кетті.

Демек ,б.д.д. 22-24 мыңжылдықтағы Сібір мәдениетін археология түрік халықтарымен байланыстыруға мәжбүр болды. Бұл ғылыми тұжырым төл тарихымызға басқаша қарауға жол ашады.

Платон Атлантиданың су астына кетуін б.д.д. 9570 жыл деп жазып кеткені көпшілікке мәлім.

Өз ізденіс зерттеулерінде радиуглерод анализ тәсілін мейлінше көп қолданған америка ғалымы, Нобель сыйлығының лауреаты У.Ф.Лобби «Біздің дәуірімізге дейін 10400 жылдары Америка құрлығында адам ізі кенеттен жоғалып кеткен. Жинақталған деректер осы кезде адамзат қоғамының дамуында бір үзіліс пайда болғанын айғақтайды» дей келіп , бұл кезде адамзаттың даму процесін тоқтатқандай мұз қыспағы болмағанына мән береді.

Сондай-ақ ғылым әлемі Күрдістандағы Шаньдор үңгірінің тіршілігіне көптен бері назар аударып келеді. Бұл үңгірді адам қауымы 100 000 жылдан бері үзбей мекендеген. Үңгірдегі адам тірлігі б.д.д.10 000 жылдары кенеттен тоқтаған.

Кеңес дәуірінің белгілі академиктері В.А.Обручев пен Е.М.Хагемейстердің солтүстік жарты шарындағы соңғы мұз дәуірінің аяқталуын б.д.д. 10 мыңыншы жылдарға жатқызғаны бірауыздан мақұлданған дәлелді тұжырым.

Сөз болып отырған тақырыпқа қатысты әлемдік деректерді жинақтай келгенде жер шарын географиялық тұрғыдан елеулі өзгерістерге ұшыратқан соңғы зілзала б.д.д. 10 мыңжылдықтың шамасында болды деген ой қорытуға мүмкіндік береді.

Жазбалар мен зерттеу еңбектерінен анық аңғаратынымыз зілзала бір өңірде топан су тасқыны күйінде болса, екінші бір жерде тау құлап, жер жарылған, аспаннан от бүріккен бүліншілік ретінде болғандығы. Бұл көне тас дәуірінің ақырғы аяғы еді».[6]

Енді осы келтірілген деректерді бұрынғы «Атланттар туралы аңыз бен ақиқат» атты мақаламыздағы деректермен қосып қорытындыласақ. Б.д.д. 22-24 мыңжылдықтарда қазіргі Сібір жерінің климаты жылы, жан-жануарлардың өсіп- өнуіне қолайлы болса керек. Себебі, жылы жақтарды мекендейтін мамонттың сүйектері мен тістерінен істелген бұйымдар бұл кезде көп қолданылған. Осы жылы, қолайлы климатты пайдаланған түрік тайпаларының арғы аталары солтүстікке қарай қозғала отырып, орта

ғасырлық картографтар Ян Бушмехерс, Герард Меркатор көрсеткен Арктикадағы аралдарға жетеді.

Бұндай аралдардың болғаны туралы көптеген елдердің халық аңыздары жыр қылып айтады:

1) Египет абызының айтуындағы Атлант мұхитындағы қарсы жатқан құрлыққа дейін созылып жатқан аралдар.

2) Грек халық аңыздарындағы алыс солтүстікте, мұхиттың шетінде, Крона теңізінің ар жағындағы, табиғаты өте жұмсақ, ауасы өте ғажайып, Гесперидтердің алтын алмалары өсетін, құлпырған, бақытты адамдар тұратын арал Гиперборейлер елі.

3) Ежелгі үнділердің эпосы «Махабхаратада» «Ману заңдарында» айтылған Шведатвипа аралы (Ақ арал).

Бұл үнділік қасиетті кітапта *«дәл солтүстікте, темірқазық жұлдызының дәл астында, әлемдік жаратылыстың центрі орналасқан. Қозғалмай тұратын полярлық жұлдыз Темірқазықтың дәл астында Меру тауы бар. Меру тауын Сүт теңізі шайып жатады, осы теңізде Шведатвипа аралы. Бұл аралдың тұрғындары нағыз бақытты адамдар»* деп көрсетеді.

4) Ежелгі парсылардың зороастра дінінің қасиетті кітабы «Авестаның» «Вендидат» атты бөлімінде «жер жаннаты Эранвез» туралы айтылады. *«Құдайлар мекен ететін құдыретті алтын тау Хукайрьяның көк тіреген Харайти шыңын жұлдыздар, ай мен күн айналып жүреді. Жұлдыздардың ішінде Жеті Қарақшы да аталады. Таудың етегінде өте үлкен Воурукаша теңізі толқып жатыр. Ал осы теңізде Эранвез елі атанған арал бар. Бұл аралда қасиетті жан жануарлар мен таңқаларлық гажайып өсімдіктер өседі. Бұл аралда ауру, бақытсыз адамдар деген атымен болмайды.»*

5) Бұларға Шумерлердің солтүстікте жатыр делінетін жер жаннаты Дильмун туралы деректі қосыңыз.

Еуразияның Қиыр Шығысында тұратын халықтар мен Америка құрлығының Аляска тұрғындары арасында ешқандай жақындық жоқ екендігі ДНК-сын тексергенде анықталған. Соның есесіне, Таймыр жарты аралы (Еуразия құрлығында) мен Америка құрлығындағы Канаданың Арктикалық архипелагының өсімдіктер дүниесі өте ұқсас екендігін ғалымдар анықтаған. Осы екі жер бөлігінің арасында бұрын тікелей байланыс болған деген қорытынды жасаған ғалымдар. Бұның бәрі Ян Бушмехерстің картасында көрсеткен Арктикадағы аралдардың болғаны шындық екенін көрсетеді.

Осы Арктикадағы аралдарға қоныстанып, өсіп- өнген түрік тайпалары өздерінің дамуында жоғары өркениетке қол жеткізген. Жер бетіндегі басқа

халықтар әлі қауымдық қоғамда өмір сүріп жатқанда, ал Батыс Еуропа әлі мұз астында жатқанда, олар теңізде жүзудің нағыз майталмандарына айналған. Олар Арктикадағы бір-біріне жалғасып жатқан аралдардан қарсы құрлыққа (Америка құрлыққа) өтіп қоныстана бастайды. Америка құрлығында бұрыннан тұрып жатқан меланезиялық топқа жататын тайпаларды солтүстіктен ығыстырып шығарып, солтүстік және орталық Америкаға қоныстанады.

Жобамен б.д.д. 10 мыңжылдар шамасында бүкіләлемдік зілзала басталады. Көптеген аралдар су астына кетіп (Соның ішінде Атланттар қоныстанған Арктикадағы аралдар да, Испания жағалауындағы Атлас қаласы орналасқан арал да бар), жер бетіндегі ауа райы қатты өзгеріске ұшырайды. Батыс Еуропаның мұз құрсауы еріп, күн жылына бастаса, Арктика мен Сібір аймағында күн суытып, адамдар жайлы қоныс іздеуге мәжбүр болады. Бүкіләлемдік су тасқыны туралы аңыздардың қайсысын алып қарасаңыз да адамдар өте үлкен кеме жасап қашып құтылады. Еврейлердің Нойы мен мұсылмандардың Нұх пайғамбары, гректердің Прометейдің ұлы Девкалионы, үнділердің Мануы, шумерлердің Утнапиштимі бәрі де кемемен қашып құтылады. Еуразия мен Америка құрлықтарын жалғастырып жатқан Арктикадағы жер жұмағы суға кетіп, түбі бір түріктің балалары үшке бөлініп кетеді. Сібір аймағындағы ата қоныстағы түріктер суықтан қашып, оңтүстікке шегінуге мәжбүр болса, Америка құрлығына өткендер сонда қалып қояды да, Арктикадағы аралдардағылардан зілзаладан аман қалғандары кемемен қашып жан сақтауға мәжбүр болса керек. Мұны грек аңыздарындағы Астерия атты аралда (мұны алып мұхит кемесі деп түсініңіз) әлемдік мұхитты шарлап жүретін Аполлон мен Артемиданың анасы Летоның мысалынан да көруге болады. Ол ақыры Жерорта теңізіндегі Делос аралына тоқтап, сонда Аполлон мен Артемиданы дүниеге әкеледі.

Жаңа қоныс іздегендер алдымен Батыс Еуропаның Атлант мұхиты жағалауына (Германия, Франция, Испания жағалауларына) орналаса бастайды. Одан әрі олар Гибралтар бұғазы арқылы Жерорта теңізіне өтіп, сондағы аралдар мен жағалаудағы қолайлы жерлерге орналаса бастайды. Олар саны аз болғандықтан, әрі теңізде жүзуге үйренгендіктен, теңіз жағалауларына қоныстанып, құрлықтардың терең түкпірлеріне бара бермейді. Осы қоныс аударушылардың бір топтары мұхиттармен жүзіп отырып Қызыл теңізбен Евфрат және Тигр өзендерінің сағасына қоныстанып, Шумер өркениетінің негізін қаласа, енді бір тобы Индияға жетіп, Хараппа мәдениетінің негізін салған болу керек.

Ал Ніл өзенінің сағасына келіп, Египетте жоғары өркениеттің негізін қалаушылар жергілікті халық тілінде «Атланттар» аталыпты.

Көне қыпшақ тілінде «атлан» деген сөз қазіргі қазақ тіліндегі «аттан» деген әскери дабыл шақыратын ұран сияқты мағына береді екен.

Қадырғали Жалайридың «Жамиғ ат тауарихының» тезаурус сөздігінде «атлан десеніз қала мен бекініс ішінен жүз мың әскер атқа қонады» дегенді келтіреді (атлан-аттан)

Ал енді осы түрік тектес «атланттардың» зілзала кесірінен үшке бөлініп кеткенін, қазіргі ғалымдардың ДНК арқылы жүргізген сараптамасы да дәлелдейді. **« Қазіргі Еуропалықтарда бар он түрлі ДНК тобының біреуі- Х типі Америкалық үндістерде де, Орталық Азиялық түріктерде де бар, әрі Орталық Азиялық бұл Х типі Еуропалық және Америкалық типтерден бұрын болған»** деп дәлелдейді ғалымдар. **«Бұл ДНК-сы Х типіне жататын Америкалықтардың да, Еуропалықтардың да Орталық Азиядан шыққанын дәлелдейді»** дейді ғалымдар.

Пирамидалардың таралуы

Ал енді осы «Атланттар» өркениетінің ерекше белгісі пирамидаларды қарастырып көрейік. Атланттар туралы аңыздардан басқа бізге жеткен заттай айғақ атланттар салған дейтін осы ғажайып құрылыстар-пирамидалар, сфинкстің мүсіндері және т.б. Атланттардың астанасы болған дейтін Атлас қаласы Испания жағалауынан іздестіріліп жатыр, бірақ әлі нақты анықталған жоқ. Ал Египет жеріндегі Мемфис қаласын да осы атланттар салған дейді ғалымдар. Бұл ғажайып қаланы тұрғындары белгісіз себептермен тастап кеткен. Қазір бұл қаланың құм астында қалған қалдығы ғана қалған.

Атланттар туралы ең маңызды дерек беретін осы пирамидалардың ішкі қабырғаларына салынған суреттер мен жазулар, пирамиданың ішінен табылған осы атланттар пайдаланған заттар. Салынған суреттер мен табылған заттар сол заман адамдары үшін өте жоғары жетістік екені даусыз.

Ал жазулары пиктографиялық жазу болғандықтан да олардың нақты қай тілде сөйлегенін анықтау мүмкін емес дейді ғалымдар.

Осы табылған заттар мен суреттер, жазулар, кей тастарының салмағы 80тоннаға дейін жететін пирамиданың өзінің құрылысы , олардың сол заманның өзінде өркениеттің жоғары деңгейіне жеткенін көрсетеді.

Ал енді осындай пирамидалар тек Египет жерінде ғана емес екен. Қазір пирамидалар Америка құрлығынан да, Қытай мен Тибеттен де, Қырымнан да табылды. Ең негізгісі осы пирамидалардың бір-біріне ұқсастығы, әсемделуі, тіпті әлемнің түкпір- түкпірінде жатса да бірін –бірі қайталайтындай болып келетін қосымша құрылыс, мысалы, сфинкстің мүсіндері.

Бұның бәрі бұл пирамидаларды салған адамдардың бір бірімен табиғи жақындықтары, байланысы барлығын білдіріп тұрған сияқты.

Осы пирамидалардың ішіндегі ең жастары Америка материгіндегі пирамидалар. Америка материгінде мұндай пирамидалар жер бетінен де, су астынан да табылып жатыр. Салған адамдар да белгілі, түрік тілінің қыпшақ диалектісінде сөйлейтін түрік тектес халықтар.

Ал одан кейінгі орында Египеттегі пирамидалар мен жастары соларға шамалас Қытайдың Шэнси өлкесіндегі пирамидалар. Олардың жастары шамамен 5 мың жылдың айналасы.

Ғалымдардың айтуынша Қырымнан табылған жеті пирамиданың жасы бұлардан «кәрі» дейді.

Қазақстан жерінде де жер астында, құмға көміліп қалған, жер бетінде болғанымен қатты бүлінген пирамидалар бар дейді кейбір деректер. Ал скиф қорғанынан табылған сфинкс бейнеленген алтын сырға, Пазырық қорғанынан табылған қиял-ғажайып мақұлықтардың бейнелері қазақ даласының да Египеттегі пирамидалармен байланысы бар екенін дәлелдейді.

Ал Қазақстан жерінде Торғай даласынан табылған «Торғай свастикасы» аталған көне құрылыс пирамида болмаса да өз көлемі бойынша өте үлкен, ал жас шамасы 7-9 мың жыл деп шамалайды ғалымдар.

Ал жас жағынан қазіргі рекорд Қытай жеріндегі Фушиан Ху көлінің түбінен табылған ғажайып қала. Қала ғажайып үш пирамиданың айналасына шоғырлана орналасқан. Көлдің өзі екі мың метр биіктікте тауда орналасқан. Олардың тас қабырғаларына салынған суреттер мен таңбалардың кереметтігі Мысыр пирамидаларына салынған таңбалардан әлдеқайда ғажап, көркем. Таңқаларлық бір жағдай, олардың ешқайсысы бұзылмаған, жақсы сақталған. Уақыт та, су да көне дүние суретшілерінің қолтаңбасын бүлдірмеген. Тас қабырғаларға шекілген таңбалардың үлкендігі 4-5 метр көлемінде.

Ғалымдардың есебінше Фушиан Ху көлінің жасы кем дегенде 12 мың жыл. Ал қала одан бұрын салынған. Ғалымдардың есебінше қаланың іргесі бұдан 15 мың жыл бұрын қаланған. Қала су астына қалай шөкті, әзірге бұл белгісіз. Пирамидалардың тас қабырғаларының үлкендігі Мысыр пирамидаларымен шамалас, ал сәулеті жағынан Америкадағы майя тайпасы салған пирамидалармен үндесіп жатыр.

Ал Тибет жерінде бұлардан да ғажап, бұлардан да үлкен пирамидалар бар дейді анықталмаған деректер. Ал олардың жасы, үлкендігі, көркемделуі туралы дерек жоқ.

Енді осы құрылыстар мен пирамидаларды қарастырып отырсақ, бұл жерде де пирамида салу ісі алдымен Орталық, Шығыс Азиядан басталып, содан кейін барып жер бетіне тарала бастағанын көрсетеді.

Бекжан БЕЙСЕНБАЙ,
*«Атланттар: аңыз бен ақиқат»
кітабының авторы*